

SAK 13/2006

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2007

1. SAMMENDRAG AV ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2007.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2006, hvor det ble satt et tak på hvor stor fangst av blåkveite trålere kan ha på årsbasis. Begrensningen foreslås også for 2007 satt til 4% av summen av det enkelte fartøys kvote av torsk, hyse og sei, men likevel begrenset til 40 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at tilsvarende ordning fastsettes for de konvensjonelle fartøyene over 28 meter.

2. FISKET I 2004 og 2005

Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på redskap i 2004 og 2005.

Tabell 1: Landet kvantum 2004 og 2005.

Grupper	2004		2005	
	Landet kvantum	Herav forskningsfangst	Landet kvantum	Herav forskningsfangst
Konvensjonelle:				
Fartøy < 28 meter	6.601	13	6.091	10
Fartøy ≥ 28 meter	2.133	104	2.718	218
Sum konvensjonelle	8.734	117	8.809	228
Trål	5.201	2.366	4.164	2.148
Sum	13.935	2.483	13.011	2.376

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006.

3. REGULERINGEN I 2006.

Reguleringen av det direkte fisket i 2006 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder, henholdsvis 6. mai til 26. juni (ble senere forlenget til 30. juni) og 1. til 21. august
- forbud mot et direkte fiske nord for 71°30'N
- differensierte maksimalkvoter regulert etter fartøylengde. Disse var som følger:

Tabell 2: Maksimalkvoter 2006.

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 - 19,9 m	12 tonn
20 - 27,9 m	14 tonn

Vilkåret om at fartøy måtte være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkveite ble opprettholdt også i 2006. Fartøyene måtte være skriftlig påmeldt til Norges Råfisklag eller

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag innen 1. mai. Totalt var 826 fartøy påmeldt. Dette er en reduksjon på ca. 50 fartøy i forhold til 2005.

Påmelding til fiske etter blåkveite ble innført som et vilkår for deltakelse første gang i 2001. Begrunnelsen for dette var å forhindre at det ble ført fangst på fiktive fartøy. Forslaget ble reist fra næringen, og ble enstemmig vedtatt i Reguleringsrådet. Etter at påmeldingsordningen ble innført, ble antall deltakende fartøy i fisket redusert både i 2001 og 2002. Som et ytterligere tiltak for å hindre føring av fangst på fartøy som ikke var i fiske, ble det fra og med 2004 innført vilkår om at fartøy måtte være egnet, bemannet og utstyrt for blåkveitefisket. I Reguleringsrådets drøftelser av reguleringene for 2006, var det enighet om å videreføre begge vilkårene.

I 2005 ble fisket etter blåkveite tillatt i to perioder på henholdsvis fire og tre uker. I forhold til 2004 ble det direkte kystfisket således utvidet med tre uker. Hvert fartøy hadde likevel bare adgang til å fiske i en av de to periodene. I utgangspunktet ble det lagt til grunn at fartøyene ved påmelding måtte angi i hvilken periode de ville fiske. I Fiskeri- og kystdepartementets brev til næringen av 3. mars 2006 ble det imidlertid presisert at påmeldingen gjaldt fleksibelt for første og andre periode, slik at det ikke måtte oppgis i forbindelse med påmeldingen hvilken periode fartøyet ønsket å delta. Tidspunktet for levering var avgjørende i forhold til når fartøyet hadde startet fisket. Dersom fartøyet leverte fangst i første periode, var det således utelukket fra deltakelse i andre periode.

I følge sluttseddelregisteret var antall deltakende fartøy i det direkte blåkveitefisket noe lavere enn i 2006; 580 fartøy i 2006 mot 720 i 2005. I 2006 er det registrert fangst fra 354 fartøy i første periode og 226 fartøy i andre periode. Det er landet et mindre kvantum (4.848 tonn) blåkveite i det direkte fisket i år enn i fjor (6.083 tonn). Nedgangen skyldes sannsynligvis dårlige værforhold i deler av sesongen.

Protokollen fra kvoteforhandlingene med Russland for 2006 la grunnlaget for tilsvarende bifangstregel som tidligere år, nemlig 7% om bord og ved landing, med mulighet for inntil 12% i det enkelte hal. Norge valgte likevel å se bort fra regelen om 12% i de enkelte fangster, og fartøyene kunne følgelig ha inntil 49% bifangst av blåkveite i de enkelte fangster. Begrensningen på 7% om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst ble videreført. I 2005 og 2006 har trålerne i stedet vært regulert med et maksimalt uttak av blåkveite på årsbasis. Taket er satt til 4 % av summen av kvotene for torsk, hyse og sei, men likevel oppad begrenset til maksimalt 40 tonn pr. fartøy på årsbasis. Denne reguleringsformen må anses å være kontrollmessig mer effektiv og minst like streng som regelen om 12% i det enkelte hal. Tilsvarende begrensning ble imidlertid ikke innført for de konvensjonelle fartøyene over 28 meter, slik at denne gruppen pr. i dag i tillegg til en generell bifangstregel på 49% kun er underlagt en begrensning på 7% ved landing.

4. UTVIKLINGEN I FISKET I 2006

Tabell 3 gir en oversikt over oppfisket kvanta av blåkveite fordelt på redskap så langt i år.

Tabell 3: Landet kvantum 2006

Grupper	Landet kvantum	Herav forskningsfangst ¹
Konvensjonelle fartøy < 28 m	4.849	73
Konvensjonelle fartøy ≥ 28 meter	1.482	103
Sum konvensjonelle	6.331	176
Trål	2.348	994
Sum	8.679	1.170

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006

¹ Ufullstendig tall da forskningsfiske pågår enda.

Tabell 3 inkluderer forskningsfangst som hittil i år utgjør et kvantum på 1.170 tonn. Tabell 4 viser en oversikt over oppfisket kvantum av fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap:

Tabell 4: Landet kvantum av konvensjonelle fartøy under 28 meter 2003- 2006.

	2003	2004	2005	2006
Bifangst før direktefiske	12	229	35	131
Direktefiske 1. periode	5.291	6.352	4.063	2.826
Bifangst mellomperiode	-	-	18	12
Direktefiske 2. periode	-	-	1.935	1.861
Bifangst etter direktefiske	113	20	32	18
Uoppgitt fiske	17	53	8	
Sum	5.433	6.601	6.091	4.848

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006

Tabell 5 viser deltakelse og fangst av konvensjonelle fartøy i år sammenlignet med i de fire siste årene. Antall fartøy og landet fangst tar utgangspunkt i hele året, dvs. både direktefiske og bifangst.

Tabell 5: Deltakelse og fangst i perioden 2001 – 2006

Lengdegrupper	Antall fartøy					Fangst – tonn				
	2002	2003	2004	2005	2006	2002	2003	2004	2005	2006
0 – 10 m	16	29	33	43	35	22	89	164	168	185
10 – 13,9 m	181	230	294	319	275	1.213	1.616	2.065	2.245	1.796
14 – 19,9 m.	248	267	303	273	218	2.379	2.864	3.109	2.761	2.271
20 – 27,9 m.	54	72	107	85	52	560	847	1.211	909	596
Sum	499	598	737	720	580	4.174	5.416	6.548	6.083	4.848

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttседdelregister pr. 5. november 2006.

Som vi ser av tabellen over, har antall fartøy og fangst økt betydelig i perioden 2002 - 2005.

I 2006 har de 580 deltakende konvensjonelle fartøyene under 28 meter totalt fisket 4.848 tonn blåkveite, hvilket er en betydelig nedgang fra 2004 og 2005. Dårlig vær har redusert fangsttinsatsen i begge periodene. Under bedre forhold kunne fangstkvantumet således vært betydelig høyere. Av tabell 5 fremgår det at det i 2006 gjennomgående har deltatt færre i alle lengdegrupper sammenlignet med året før.

5. BESTANDSSITUASJONEN

ICES uttaler at den siste bestandsberegningen viser at både totalbestand og gytebestand fortsetter den gradvise økningen en har sett indikasjoner på de siste årene. Bestanden er nå høyere enn gjennomsnittet de siste 20 år og ligger på samme nivå som i perioden 1980 – 1989. Det har vært en jevn vekst i gytebestanden (andel modne hunner) i perioden 1996 – 2004. Fra 2004 har det imidlertid vært en liten nedgang i gytebestanden. Bestandsvurderingen er fortsatt usikker. En reduksjon i fiskedødelighet er derfor ønskelig for å sikre videre vekst. Kvoteanbefaling for 2006 var et maksimalt fangstuttak på 13.000 tonn. For å oppnå fortsatt vekst i bestanden, tilrår ICES på tilsvarende måte at fangstuttaket ikke overskrider 13.000 tonn i 2007.

6. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2007

I likhet med tidligere år gir Protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen adgang til å gjennomføre et begrenset norsk kystfiske i tradisjonelt omfang. Fortsatt vil alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. Videre var det enighet om å videreføre ordningen med at det ved fiske etter andre fiskeslag skal være tillatt å ha inntil 12% blåkveite i vekt av de enkelte fangster og inntil 7% om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Det var enighet om en gjensidig adgang til å drive forskningsfangst på 4.900 tonn blåkveite. Dette er en økning på 400 tonn i forhold til 2006. Det er søkt om 2.645 tonn i forsknings- og undervisningskvote for 2007.

7. RAPPORT FRA EN ARBEIDSGRUPPE FOR GJENNOMGANG AV REGLENE FOR FANGST AV BLÅKVEITE.

I forbindelse med fastsettelsen av reguleringsforskriften for blåkveite for 2006 uttalte Fiskeri- og kystdepartementet i en pressemelding av 21. desember 2005 at det ville bli nedsatt en arbeidsgruppe for å gjennomgå bifangstreglene for alle flåtegrupper med tanke på å minske uttaket av blåkveite. I brev fra Fiskeri- og kystdepartementet av 16. mai 2006, ble Fiskeridirektoratet bedt om å nedsette og lede en slik arbeidsgruppe med representanter fra næringen.

I henhold til nevnte brev av 16. mai 2006 var arbeidsgruppens mandat å foreta en grundig gjennomgang av bifangstreglene for alle flåtegrupper med tanke på å redusere uttaket av blåkveite. Arbeidsgruppen fant imidlertid at dette mandatet var nokså begrenset ved blant annet at spørsmålet om bifangst i blåkveitefisket først og fremst er relevant for havfiskeflåten. Imidlertid er det ikke bare denne gruppen som har økt sitt blåkveitefiske de siste årene. Også kystflåtens direktefiske og forskningsfisket har ekspandert, noe som burde gjenspeiles i arbeidsgruppens mandat. Dette spørsmålet ble tatt opp med Fiskeri- og kystdepartementet, som ga sin tilslutning til at arbeidsgruppen kunne behandle også disse sidene av blåkveitefisket.

I sin rapport av 25. oktober 2006 (./.) peker arbeidsgruppen på ulike tiltak som vil kunne bidra til å redusere uttaket av blåkveite. Disse tiltakene vil bli gjennomgått i det følgende i forbindelse med drøfting av de ulike elementene i blåkveitereguleringen.

8. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 2007

8.1. Fangstperiode

I 2005 og 2006 var det direkte fisket åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005 og seks uker i 2006. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. Årene før 2005 var kystflåtens direkte fiske regulert med én periode på til sammen fire uker i juni og juli. Utgangspunktet i avtalen med Russland var at fisket skulle holdes innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort, det vil si ca. 2.500 tonn. Også i 2006 er det fisket forholdsvis mer blåkveite enn 2.500 tonn. De oppfiskede kvanta fra det direkte fisket av blåkveite i de to periodene i 2006 utgjør til sammen 4.687 tonn.

Som et tiltak som kan ha kvantumsbesparende effekt peker arbeidsgruppen på redusert fiskeperiode. Arbeidsgruppen viser til at begrunnelsen for to perioder har vært å sørge for mer ro i fisket, samtidig som det også er en fordel for landindustrien at blåkveitefisket spres noe utover i tid. Imidlertid står dette i kontrast til et prinsipp om redusert fisketid i reguleringssammenheng for bl.a. å redusere omfanget av fisket.

Arbeidsgruppen understreker imidlertid at det er mange faktorer som kan påvirke det samlede omfanget av det direkte fisket; vær- og strømforholdene spiller for eksempel en stor rolle for innsatsen til iallefall de minste båtene. En direkte sammenligning mellom periodene og totalkvantumene i forskjellige år vil derfor ikke alltid gi et fullstendig bilde. Arbeidsgruppens gjennomgang viste også at en kortere periode uten andre tiltak, ikke nødvendigvis vil bety en reduksjon i omfanget av kystflåtens direkte fiske.

I likhet med arbeidsgruppen ser Fiskeridirektøren at det kan være forhold som taler for å dele fangstsesongen i to perioder. For det første har det ikke lyktes å begrense fisket selv med bare en fangstperiode. En spredning av fangststinsatsen på to perioder vil dessuten redusere fisketrykket noe i den enkelte periode. En spredning vil også ta hensyn til at fisket foregår i ulike perioder langs kysten.

Fiskerimyndighetene er gjort kjent med at reguleringsformen med to perioder medvirker til at samme mannskap med skipper og bruk fisker med flere forskjellige båter i løpet av sommeren. I slike tilfeller betales gjerne 20-30% av fangstinntekten i båtlease. I henhold til deltakerloven kan bare den som er gitt ervervstillatelse for fartøyet drive fiske med fartøyet. "Drive fiske" betyr her for sin egen regning og risiko. En ordning som innebærer at en betaler vederlag til eieren for å være "leieskipper" på fartøyet hans, er klart i strid med denne bestemmelsen, selv om vederlaget er avhengig av resultatet fra virksomheten. I lys av dette kan en derfor stille spørsmål om reguleringsformen med to perioder er hensiktsmessig.

Dersom det også i 2007 skal innføres en regulering med to perioder i juni og august, må disse begrenses til maksimalt tre uker, tilsvarende som i 2006. Fisket kan da gjennomføres i periodene 4. – 24. juni og 30. juli – 19. august. Det er videre en forutsetning at hvert fartøy bare kan delta i en av periodene. Et alternativ kan være å gjeninnføre en periode på fire uker fra for eksempel 11. juni til 8. juli.

Fiskeridirektøren ber møtet ta stilling til hvorvidt det direkte fisket etter blåkveite skal reguleres med to perioder på maksimalt tre uker hver eller en periode på fire uker, samt når fisket skal gjennomføres.

8.2. Maksimalkvoter

I årene 2000 – 2006 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 6: *Maksimalkvoter*

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 m	10 tonn
14 – 19,9 m	12 tonn
20 – 27,9 m	14 tonn

Arbeidsgruppen viste til at en måte å redusere uttaket i det direkte fisket ville være å innføre en felles maksimalkvote for alle størrelsesgrupper og at denne kvoten blir satt på et nivå lik eller litt høyere enn den gjeldende minste maksimalkvoten på 10 tonn.

I følge arbeidsgruppens beregninger ville en lik og felles maksimalkvote på 10 tonn i 2004 ha gitt en beregnet kvantumssparende effekt på i størrelsesorden 2.600 tonn, og 407 fartøy av i alt 780 ville ha vært berørt. Dette ville ha gitt et totalkvantum på om lag 4.000 tonn i det direkte fiske, mens sluttseddeltallene viser et totalt fiske for kystflåten på 6.600 tonn i 2004. I 2005 ville en lik og felles maksimalkvote på 10 tonn ha gitt en beregnet kvantumssparende effekt på 675 tonn, og 321 av 720 fartøy ville ha vært berørt. Dette igjen ville ha gitt et totalt fiske for kystflåten på i størrelsesorden 5.400 tonn mot det i følge sluttseddelsystemet registrerte kvantumet på 6.100 tonn.

Tilsvarende ville en lik og felles maksimalkvote på 11 tonn gitt en innsparing på 2.250 tonn i 2004 og 415 tonn i 2005. I 2004 ville 314 fartøy av til sammen 780 fartøy ha vært berørt, mens 238 fartøy av 720 ville ha fisket 11 tonn eller mer i 2005. En lik og felles maksimalkvote på 12 tonn ville ha gitt en innsparing på 2000 tonn i 2004 og 200 tonn i 2005. 202 fartøy ville ha nådd en kvote på 12 tonn eller mer i 2004, mens det tilsvarende antall i 2005 ville ha vært 141 fartøy. Det er her ikke tatt hensyn til at fartøy under 14 meter ville ha kunnet øke fangsten ut over 10 tonn.

Arbeidsgruppen viser til at dersom maksimalkvotene reduseres i forhold til maksimalkvotene i gjeldende regulering, kan en mulig konsekvens være at de største fartøyene ikke deltar i et direkte blåkveitefiske. Dersom dette skjer, vil den kvantumsreduserende effekten bli enda større enn det som beregnes ved å se på antall deltagende fartøy og kvantum levert de siste årene.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør maksimalkvotene være såpass store at de gir et økonomisk utbytte for deltakerne. Samtidig tillater ikke bestandssituasjonen for blåkveite en økning av kvotene.

Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå økte maksimalkvoter for noen av gruppene men ber om synspunkt på en eventuell reduksjon i kvotene for de største fartøyene.

8.3. Påmelding og godkjenning

Påmelding og offentliggjøring av påmeldingslister har hatt en preventiv effekt. Innføring av godkjenningsordningen har ført til at alle fartøy ble kontrollert av Fiskeridirektoratets regionkontor før sesongen 2004. I 2005 og 2006 ble utelukkende nye deltagende fartøy

fremstilt for kontroll, og fartøy som tidligere var godkjent ble således automatisk godkjent for fiske i inneværende år.

Fiskeridirektøren vil derfor tilrå at påmeldingsordningen opprettholdes. Etter at påmeldingsfristen er utløpt, vil en be salgslagene videresende listen over påmeldte fartøy til regionkontorene, som foretar en gjennomgang av denne. Regionkontorene vil deretter foreta en kvalitetssikring av påmeldte fartøy, og eventuelt foreta fysisk kontroll hvor dette anses nødvendig. En vil derfor foreslå at vilkåret om at fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt, samt godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor, opprettholdes.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med påmelding til salgslagene videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det stilles krav om at fartøyet skal være egnet, utstyrt og bemannet for å delta i blåkveitefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene må ha en særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for å delta er oppfylt.

8.4. Andre reguleringstiltak

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre forbudet mot direkte fiske etter blåkveite nord for 71°30' N.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i det direkte fisket må være innført i merkeregisteret, og at eier av fartøyet og høvedsmannen må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår at eier av fiskefartøy ikke kan delta i fisket etter blåkveite med mer enn ett fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy eller eier av fartøy bare kan fiske og levere en maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår et forbud mot bruk av leiefartøy i det direkte fisket etter blåkveite.

9. BIFANGST

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2006, hvor det ble satt et tak på hvor stor fangst av blåkveite trålere kan ha på årsbasis. Begrensingen foreslås også for 2007 satt som en prosentsats av summen av det enkelte fartøys kvote av torsk, hyse og sei. Procentsatsen foreslås satt til 4 %, men likevel begrenset til 40 tonn pr. tråler på årsbasis. Når det gjelder beregningsgrunnlaget for prosentsatsen, begrenses dette slik at eventuelle enhetskvoter/strukturkvoter fartøyet måtte ha, ikke skal regnes med.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det tilsvarende som for trålerne blir satt et tak på hvor mye bifangst av blåkveite det enkelte konvensjonelle fartøy over 28 meter kan ha. Dette blir også av arbeidsgruppen pekt på som et mulig kvantumsreducerende tiltak.

Tabellen nedenfor viser hva fartøy over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap har landet av blåkkeite i årene fra og med 1999.

År	Landet kvantum	Herav forskningsfangst
1999	3.147	..
2000	1.503	95
2001	2.332	86
2002	1.074	46
2003	966	198
2004	2.133	104
2005	2.726	218
2006 ¹	1.482	103

¹ Pr. 5 november 2006'

Tabellen viser at fangstkvanrum har variert mellom knappe 1.000 tonn i 2003 og vel 3.100 tonn i 1999. I 2006 er det pr. 5. november fisket vel 1.482 tonn. Fangsttallet for 1999 er basert på registrert fangst fra i alt 100 fartøy. Tallet for 2006 er basert på registrert fangst fra i alt 34 fartøy. Dette betyr at betydelig mindre antall fartøy i 2006 fisker betydelig større kvantum pr. fartøy sammenlignet med 1999.

Fartøy på 28 meter og over som fisker med konvensjonelle redskaper kan som nevnt ha inntil 7% blåkkeite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst. Denne bifangstregelen ble innført i 2004 og gir fartøy i denne gruppen mulighet til å ha inntil 49% blåkkeite som bifangst i den enkelte fangst. Før 2004 måtte bifangst av blåkkeite i tillegg begrenses til 12% i den enkelte fangst.

Økningen i uttaket i 2004 og 2005 for denne gruppen er uheldig hensyn tatt til at bestanden av blåkkeite nord for 62°N er på et lavt nivå. Sammenlignet med trålerne gir dette konvensjonelle fartøy på 28 meter og over større rom til å kunne fiske slik at bifangstprosenten på 7% kan utnyttes fullt ut. I 2004 hadde 23 fartøy et årskvantum som var større enn 40 tonn, som var grensen for hva en tråler kunne fiske på årsbasis. I 2005 fisket 27 fartøy mer enn 40 tonn. Så langt i 2006 har 14 fartøy fisket over dette kvantumet. Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det uheldig at regelverket medfører en betydelig forskjellsbehandling med hensyn til å kunne fiske blåkkeite som bifangst.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det også for fartøy på 28 meter og over settes et tak på hvor mye bifangst av blåkkeite den kan fiske på årsbasis, og tilrår at dette taket settes til 40 tonn blåkkeite, det samme som for trålerne. Subsidiært må en gjeninnføre regelen om 12% i den enkelte fangst.

I fiskevernsonen ved Svalbard vil bifangstbestemmelsen etter sin ordlyd, slik den er nedfelt i protokollen fra Den blandete norsk-russiske fiskekommisjonen, håndheves i forhold til alle fartøy, jfr. pkt 6 ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen fra 2006 med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket er stoppet, kan ha inntil 7% blåkkeite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes et tak på hvor mye bifangst av blåkveite den enkelte tråler og konvensjonelle fartøy over 28 meter kan ha på årsbasis. Taket settes til 4% av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, likevel begrenset til 40 tonn per fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres i 2006.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at blåkveite tatt som bifangst før det direkte fisket er åpent, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

10. GARNTAP I BLÅKVEITEFISKE

Fiskeridirektoratet har i en årrekke drevet garnoppyrdding langs norskekysten, særlig i områdene langs eggakanten hvor store deler av blåkveitefisket foregår. Garnoppyrddingen har avdekket at den skjulte beskatningen av fiskeressursene som følge av tapte garn og påfølgende ”spøkelsesfiske” er betydelig. Spesielt gjelder dette i fisket etter blåkveite.

På møte i Reguleringsrådet 29. november 2005 var det enighet om at det burde nedsettes en arbeidsgruppe for å vurdere tekniske regulerings tiltak i garnfiske etter blåkveite med sikte på å redusere omfanget av ”spøkelsesfisket”. Fiskeridirektoratet nedsatte en slik arbeidsgruppe i april 2006. Foruten representanter fra Fiskeridirektoratet bestod arbeidsgruppen av representanter fra Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Havforskningsinstituttet og Norges Naturvernforbund.

Arbeidsgruppens mandat var å belyse og vurdere ulike sider ved garnfiske etter blåkveite. Herunder hvilke problemstillinger som knyttes til dette fisket i relasjon til tap av garn, seleksjon (størrelsessammensetning) og kvalitet på fangst i forhold til røktingsfrekvens. Gruppen skulle fremme forslag om tiltak (tekniske reguleringer) som bidrar til at dette fisket utføres i tråd med en god og bærekraftig forvaltning.

Arbeidsgruppen avga sin innstilling 20. november 2006. Innstillingen følger vedlagt (./.).

Nedenfor følger et sammendrag av arbeidsgruppens anbefalinger:

- 1) Gruppen tilrår at praksis og håndhevelse i forbindelse med kravene til røktning i utøvelsesforskriftens § 28 tredje ledd innskjerpes.
- 2) Gruppen tilrår at praksis og håndhevelse i forbindelse med merkebestemmelsene som fremgår av utøvelsesforskriftens §74 innskjerpes.
- 3) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet vurderer spørsmålet om innføring av garnbegrensning i fisket etter blåkveite.
- 4) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet vurderer spørsmålet om en minste tillatte maskevidde i fisket med garn etter blåkveite.
- 5) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet årlig tilføres de nødvendige midler for å kunne gjennomføre disse garnoppyrddingsprosjektene.

- 6) Gruppen tilrår en innskjerpet praksis og håndhevelse av utøvelsesforskriftens § 30 om rapportering av tap eller funn av tapte garn. For å hindre garntap som følge av brukskollisjoner tilrår arbeidsgruppen at det også bør innføres et krav om at setting av garn i blåkveitefisket rapporteres til Kystvaktentralen på Sortland (tlf. 07611). Videre må det rapporteres når garnene hales og fartøyet forlater området.
- 7) For å unngå konflikter med annen virksomhet med fare for å tap av garn foreslår gruppen at seismisk virksomhet ikke tillates i perioder og områder hvor det drives fiske med garn etter blåkveite.
- 8) Gruppen foreslår at Fiskeridirektoratet vurderer å innføre minimumsstandarder for bruddstyrke på fiskeredskap for fiske på dypt vann (dypere enn 200 meter). Dette må gjøres etter en nøye gjennomgang av de forskningsresultater som måtte foreligge på området.
- 9) Gruppen tilrår at Fiskeridirektoratet i forbindelse med godkjenningen av fartøy som skal delta i blåkveitefisket, bør søke å etablere et samarbeid med Sjøfartsdirektoratet for om mulig å få vurdert om tilstrekkelige sertifikat foreligger. Gruppen tilrår videre at det bør vurderes innført et forbud mot å drive blåkveitefiske sør for 68°N for fartøy under 10,67 m

Fiskeridirektoratet vil foreta en nærmere vurdering av arbeidsgruppens forslag med sikte på at eventuelle endringer i regelverket vil være på plass til sesongen 2007.